

10 e Kamer

Nr. 281/13
VAN HET PARKET

Nr. C/1244/13
VAN HET ARREST

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

13 september 2013

not. KO.66.RW.204000/10 van het Openbaar Ministerie

tegen:

1. Nr. _____ geboren te _____ op _____
zeefdrukker, wonende te _____

2. Nr. _____ geboren te _____ op _____
zeefdrukker, wonende te _____

beklaagden,

verdacht van:

te

de eerste en de tweede:

om het wanbedrijf te hebben uitgevoerd, of aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kulperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek

A. vanaf 25 maart 2011 (stuk 59) tot en met 25 oktober 2011:

opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, afvalstoffen te hebben achtergelaten, te hebben beheerd of te hebben overgebracht,

bij inbreuk op de artikelen 12, 15 en 16 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende voorkoming en het beheer van afvalstoffen, spijs het verbod

afvalstoffen achtergelaten of beheerd te hebben in strijd met de voorschriften van het decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, namelijk her en der verspreid op een perceel gelegen in natuurgebied allerlei afval achter te laten zoals een autowrak (stuk 59) en afval afkomstig van afbraakwerken (stuk 61),

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3., § 1, al 1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

B. bij inbreuk op artikel 99, § 1-1°, strafbaar gesteld door artikel 146, al. 1, 1° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

vanaf 1 september 2009 inbreuk uitmakende op artikel op 4.2.1. 1° a) strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009, de bij artikelen 4.2.1. en 4.2.15 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, zonder voorafgaande vergunning de hiernavolgende bouwwerken verricht te hebben, met uitzondering van onderhoudswerken, het optrekken of plaatsen van een constructie

1. op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 2007 tot en met 31 december 2007 (stuk 27):
een carport van ongeveer 25 vierkante meter

2. vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari 2007 tot en met 31 december 2007 (uitvoeren wederrechtelijke handelingen) tot en met 25 oktober 2011
het instandhouden van een carport van ongeveer 25 vierkante meter

3. op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 2007 tot en met 31 december 2007 (stuk 27):
een rechthoekig gebouw van ongeveer 50 vierkante meter

4. vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari 2007 tot en met 31 december 2007 (uitvoeren wederrechtelijke handelingen) tot en met 25 oktober 2011
het instandhouden van een rechthoekig gebouw van ongeveer 50 vierkante meter

5. op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 juni 2010 tot en met 1 juli 2010 (stuk 27):
een gesloten houten omheining met een hoogte van 2 meter

6. vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 juni 2010 tot en met 1 juli 2010 (uitvoeren wederrechtelijke handelingen) tot en met 25 oktober 2011
het instandhouden van een gesloten houten omheining met een hoogte van 2 meter

7. op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 juni 2010 tot en met 1 juli 2010 (stuk 28):
een verharding met betonnen tegels

8. vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 juni 2010 tot en met 1 juli 2010 (uitvoeren wederrechtelijke handelingen) tot en met 25 oktober 2011
het instandhouden van een verharding met betonnen tegels

9. vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 10 juli 2002 tot en met 25 oktober 2011
het instandhouden van een verharding met 2 stroken met steenslag

C. vanaf 10 juli 2002 tot en met 25 oktober 2011

- bij inbreuk op artikel 99, § 1, 5° a) en b) strafbaar gesteld door artikel 146 al. 1-1° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, een grond gewoonlijk gebruikt te hebben, aangelegd te hebben of ingericht te hebben voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerlei materialen, materieel of afval en het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens;

- vanaf 1 september 2009, inbreuk uitmakende op 4.2.1.5° a) en b), strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009, de bij artikelen 4.2.1. en 4.2.15 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, zonder voorafgaande vergunning, een grond gewoonlijk gebruikt te hebben, aangelegd te hebben of ingericht te hebben voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval en het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens,

Veroordeelt tot de helft der gerechtskosten begroot voor hem op 140,89 euro.

Verwijst tot het betalen van een som van vijftig euro ingevolge artikel 91 K.B. 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken

Verplicht eenmaal een bijdrage van vijftientwintig euro te verhogen met 50 opdecimen, hetzij honderd vijftig euro te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen .

2. Verklaart de tenlasteleggingen A, B 1, B 2, B 3, B 4, B 5, B 6, B 7, B 8, B 9, C 1 en C 2 bewezen in hoofde van

Veroordeelt voor de tenlasteleggingen A, B 1, B 2, B 3, B 4, B 5, B 6, B 7, B 8, B 9, C 1 en C 2

Tot een geldboete van honderd euro, - effectief -, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij vijfhonderd vijftig euro.

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn door de wet gesteld, de geldboete zal vervangen worden door een gevangenisstraf van tien dagen.

Veroordeelt tot de helft der gerechtskosten begroot voor haar op 140,89 euro.

Verwijst tot het betalen van een som van vijftig euro ingevolge artikel 91 K.B. 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht eenmaal een bijdrage van vijftientwintig euro te verhogen met 50 opdecimen, hetzij honderd vijftig euro te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen .

Op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur :

Beveelt en over te gaan tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand gelegen te ten kadaster gekend onder hetgeen inhoudt :

1. het verwijderen van alle constructies,
2. het verwijderen van de verhardingen,
3. het verwijderen van de omheiningen,
4. het verwijderen van auto's en materialen, (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten)

het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

en dit binnen een termijn van twaalf maanden vanaf de datum waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn gegaan.

Voor het geval dat en de plaats niet binnen de gestelde termijn in de oorspronkelijke toestand hersteld hebben, beveelt dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering ervan kan voorzien overeenkomstig de bepalingen van artikel 6.1.46 V.C.R.O.

Zegt voor recht dat, op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, en elk gehouden zullen zijn tot het betalen van een dwangsom van vijfhonderd euro per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregel en dit vanaf de dag volgend op het verstrijken van de termijn van twaalf maanden.

Veroordeelt en tot het inzamelen, vervoeren van verwerken van de afvalstoffen, dewelke zij op de plaats, gelegen te ten kadaster gekerid onder afdeling in strijd met de bepalingen van het Afvalstoffendecreet van 2 juli 1981 achterlaten en dit binnen een termijn van twaalf maanden.

Zegt voor recht dat en elk gehouden zullen zijn tot betaling aan het Vlaams Gewest van een dwangsom van honderd vijftientwintig euro per dag vertraging in de naleving van de verwijdering van de afvalstoffen en dit vanaf de dag volgend op het verstrijken van de termijn van twaalf maanden."

Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 21 februari 2013 door beide beklaagden tegen alle beschikkingen;
- 21 februari 2013 door het openbaar ministerie.

1. Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 21 juni 2013 in het Nederlands:

- de beklaagden in hun middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van substituut-procureur-generaal.

2. De hoger beroepen zijn tijdig en regelmatig naar de vorm en zijn ontvankelijk.

3. De aan de beide beklaagden te last gelegde feiten situeren zich, voor zover bewezen, in de periode van 10 juli 2002 tot en met 25 oktober 2011. Deze feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van

een zelfde misdadig opzet, daar zij onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlijking, waarvan de termijn voor het geheel van de feiten, die eik onderling niet gescheiden zijn door een langere termijn dan de verjaringstermijn, slechts begint te lopen vanaf het laatste feit, dit is op 25 oktober 2011. De strafvordering is niet vervallen door verjaring.

4.1 Wat de telastlegging A betreft merkt het hof op wat volgt.

De feiten van de telastlegging A waren vanaf 1 mei 2009 strafbaar door artikel 16.6.3, § 1, lid 1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM).

Zij vormen sinds 1 juni 2012 inbreuken op artikel 12, § 1 van het Materialendecreet die op grond van artikel 69 van het Materialendecreet nog steeds strafbaar zijn gesteld door artikel 16.6.3, § 1, lid 1 DABM.

De straffen bepaald ten tijde van de feiten verschillen niet van de straffen thans bepaald.

4.2 Wat betreft de telastlegging B merkt het hof op wat volgt.

4.2.1 Tot en met 31 augustus 2009 maakten de feiten van de telastlegging B een inbreuk uit op artikel 99, § 1, 1° van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (DRO) en waren zij strafbaar gesteld door de artikelen 146, lid 1, 1°, 147 en 149 DRO.

Vanaf 1 september 2009 maken die feiten een inbreuk uit op artikel 4.2.1., 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) en zijn zij strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., 1°, 6.1.3 en 6.1.41 VCRO.

4.2.2 De dagvaarding vermeldt onvoldoende duidelijk de correcte misdrijfschrijving voor wat betreft de feiten gepleegd vanaf 1 september 2009 voor de onderdelen 2, 4, en 6 van de telastlegging B en voor de onderdelen 8 en 9 ervan.

Te last gelegde feiten moeten immers omschreven worden volgens de strafwet die gold op het ogenblik dat de misdrijven gepleegd werden.

Tevens komt het voor de duidelijkheid aangewezen voor de misdrijfschrijving te bepalen rekening houdend met de aard van de volgens de omschrijving in de dagvaarding vervolgde strafbare gedragingen.

4.2.3 Het hof verbetert en hernummert de telastlegging B derhalve als volgt.

"B. bij inbreuk op artikel 99, § 1-1°, strafbaar gesteld door de artikelen 146, al. 1, 1°, 147 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn

van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

I. zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit,

1. op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 2007 tot en met 31 december 2007 (stuk 27):

het bouwen van een carport van ongeveer 25 vierkante meter

2. op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 2007 tot en met 31 december 2007 (stuk 27):

het bouwen van een rechthoekig gebouw van ongeveer 50 vierkante meter

II. zonder voorafgaande vergunning de volgende werken te hebben in stand gehouden:

1. vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari 2007 tot en met 31 december 2007 (uitvoeren wederrechtelijke handelingen) tot en met 31 augustus 2009:

een carport van ongeveer 25 vierkante meter

2. vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari 2007 tot en met 31 december 2007 (uitvoeren wederrechtelijke handelingen) tot en met 31 augustus 2009:

een rechthoekig gebouw van ongeveer 50 vierkante meter

3. vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 10 juli 2002 tot en met 31 augustus 2009:

een verharding met 2 stroken met steenslag.

B'. bij inbreuk op artikel 4.2.1., 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) strafbaar gesteld door de artikelen 6.1.1., 1°, 6.1.3 en 6.1.41 VCRO de bij artikelen 4.2.1. en 4.2.15 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden.

I. zonder voorafgaande vergunning de hiernavolgende bouwwerken verricht te hebben, met uitzondering van onderhoudswerken,

1. op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 juni 2010 tot en met 1 juli 2010 (stuk 27):

het plaatsen van een gesloten houten omheining met een hoogte van 2 meter

2. op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 juni 2010 tot en met 1 juli 2010 (stuk 28):

het plaatsen van een verharding met betonnen tegels

ii. zonder voorafgaande vergunning de volgende werken te hebben in stand gehouden:

*1. van 1 september 2009 tot en met 25 oktober 2011:
een carport van ongeveer 25 vierkante meter*

*2. van 1 september 2009 tot en met 25 oktober 2011:
een rechthoekig gebouw van ongeveer 50 vierkante meter*

*3. van een niet nader te bepalen datum in de periode van 1 juni 2010 tot en met 1 juli 2010 (uitvoeren wederrechtelijke handelingen) tot en met 25 oktober 2011:
een gesloten houten omheining met een hoogte van 2 meter*

*4. van een niet nader te bepalen datum in de periode van 1 juni 2010 tot en met 1 juli 2010 (uitvoeren wederrechtelijke handelingen) tot en met 25 oktober 2011:
een verharding met betonnen tegels*

*5. van 1 september 2009 tot en met 25 oktober 2011:
een verharding met 2 stroken met steenslag."*

4.2.4 De inbreuken situeren zich binnen natuurgebied, dit is volgens artikel 1.1.2, 10° VCRO ruimtelijk kwetsbaar gebied. Het in stand houden in natuurgebied valt niet onder de gevallen bepaald in artikel 6.1.1., derde lid VCRO en is dus nog steeds strafbaar.

4.2.5 De feiten van de aldus verbeterde en hemummerde telastleggingen B I, 1 en 2, en B II, 1, 2 en 3, maken thans nog steeds een inbreuk uit op voormeld artikel 4.2.1., 1°, en zijn thans strafbaar gesteld door de artikelen 6.1.1., 1°, 6.1.3 en 6.1.41 VCRO.

4.3 Wat betreft de telastlegging C merkt het hof op wat volgt.

4.3.1 Tot en met 31 augustus 2009 maakten de feiten van de telastlegging C een inbreuk uit op artikel 99, § 1, 5° a) en b) van het DRO en waren zij strafbaar gesteld door de artikelen 146, lid 1, 1°, 147 en 149 DRO.

Vanaf 1 september 2009 maken die feiten een inbreuk uit op artikel 4.2.1., 5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) en zijn zij strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., 1°, 6.1.3 en 6.1.41 VCRO.

4.3.2 Ook voor de feiten van de telastlegging C voor wat betreft de periode vanaf 1 september 2009 werd in de dagvaarding de misdrijfschrijving onvoldoende duidelijk gedaan.

Tevens komt het ook hier voor de duidelijkheid aangewezen voor de misdrijfschrijving te bepalen rekening houdend met de aard van de volgens de omschrijving in de dagvaarding vervolgde strafbare gedragingen.

4.3.3 Het hof verbetert en hernummert de belastinglegging C daarom als volgt.

*C. herhaaldelijk, van 10 juli 2002 tot en met 31 augustus 2009:

1. bij inbreuk op artikel 99, § 1, 5° a) strafbaar gesteld door de artikelen 146 al. 1-1°, 147 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, een grond gewoonlijk gebruikt te hebben, aangelegd te hebben of ingericht te hebben voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval,

nl. door het terrein gewoonlijk te gebruiken voor de opslag van afval en allerhande materialen zoals houten afsluitingen, hout, metalen dakplaten en reclameborden

2. bij inbreuk op artikel 99, § 1, 5° b) strafbaar gesteld door de artikelen 146 al. 1-1°, 147 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, een grond gewoonlijk gebruikt te hebben, aangelegd te hebben of ingericht te hebben voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens;

nl. door het terrein gewoonlijk te gebruiken voor het plaatsen van allerhande voertuigen zoals een pick-up, een autobus en een caravan

C. herhaaldelijk, van 1 september 2009 tot en met 25 oktober 2011:

1. bij inbreuk op 4.2.1.5° a), strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. al.1-1°, 6.1.3 en 6.1.41 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009, de bij artikelen 4.2.1. en 4.2.15 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, zonder voorafgaande vergunning, een grond gewoonlijk gebruikt te hebben, aangelegd te hebben of ingericht te hebben voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval,

nl. door het terrein gewoonlijk te gebruiken voor de opslag van afval en allerhande materialen zoals houten afsluitingen, hout, metalen dakplaten en reclameborden

2. bij inbreuk op 4.2.1.5° b), strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. al.1-1°, 6.1.3 en 6.1.41 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009, de bij artikelen 4.2.1. en 4.2.15 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, zonder voorafgaande vergunning, een grond gewoonlijk gebruikt te hebben, aangelegd te hebben of ingericht te hebben voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens,

nl. door het terrein gewoonlijk te gebruiken voor het plaatsen van allerhande voertuigen zoals een pick-up, een autobus en een caravan."

4.3.4 De feiten van de aldus verbeterde en hernummerde telastlegging C 1 en 2 maken thans nog steeds een inbreuk uit op artikel 4.2.1., 5°, respectievelijk a) en b), en zijn thans strafbaar gesteld door de artikelen 6.1.1., 1°, 6.1.3 en 6.1.41 VCRO.

4.4 De aldus verbeterde en hernummerde verschillende onderdelen van de telastleggingen B, B', C en C' betreffen dezelfde feitelijke gedragingen als deze die in de aanhangigmakende dagvaarding respectief aan de telastleggingen B en C ten grondslag liggen.

De partijen werden van de aldus overwogen verbeteringen ingelicht en het verweer had daarop betrekking. Telkens hierna sprake is van de verschillende onderdelen van de telastleggingen B, B', C en C' betreft het de respectieve onderdelen van de oorspronkelijke telastleggingen B en C zoals verbeterd en hernummerd in de randnummers 4.2.3 en 4.3.3.

5.1 Op 27 augustus 2010 stelde de stedenbouwkundig inspecteur te volgende, met foto's gestaafde, feiten vast op het perceel te nader omschreven in de dagvaarding, volgens het gewestplan (K.B. van 17 december 1979) gelegen in natuurgebied:

- het perceel was omsloten met een ondoorzichtige houten omheining van ongeveer 2 meter hoog;
- binnen de omheining waren er twee constructies, nl. 1) een rechthoekig gebouw van ongeveer 50 m², opgetrokken in hout en met een metalen dak, en voorzien van ramen en een schoorsteen, alle materialen in uitstekende staat, en 2) een carport die plaats bood voor 2 wagens, met een oppervlakte van ongeveer 25 m², opgetrokken in hout en met een metalen dak;
- twee oude wagens stonden onder de carport, waarvan een met een nummerplaat;
- het perceel was voor grote delen verhard met een betonplaat en steenslag;
- de dreef van de bosweg naar het perceel was verhard met twee sporen steenslag;
- op het perceel lagen verschillende materialen opgestapeld, bestaande uit houten afsluitingen, hout, reclameborden, een surfbord en diverse verspreide materialen;
- er bevonden zich tevens een pick-up met een nummerplaat, een autobus en een caravan op het perceel.

Noch voor de constructies, noch voor de activiteiten van opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, materialen, materieel of afval of parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens was een stedenbouwkundige vergunning bekend.

5.2 Uit de in het strafdossier gevoegde kadastrale gegevens blijkt dat het perceel door de beide beklaagden als echtpaar werd aangekocht op 10 juli 2002.

5.3 De eerste beklaagde verklaarde op 10 december 2010 aan een inspecteur van de lokale politie van de zone dat:

- hij en zijn echtgenote, de tweede beklaagde, al eigenaar werden in 1996 of 1997,
- hij en zijn echtgenote gebruiker zijn van het perceel,
- de steenslag op de dreef naar het perceel er al aanwezig was voor het perceel werd aangekocht, en dat de dreef ook door een landbouwer werd gebruikt,
- hij het materiaal voor de carport en het weekendverblijf zelf aankocht en hij de constructies zelf ongeveer twee tot drie jaar geleden plaatste,
- er al een bouwvallig buitenverblijf aanwezig was op de plaats waar het weekendverblijf werd geplaatst en de oppervlakte ervan verkleind werd,
- hij de omheining net voor de zomer 2010 plaatste, en toen ook de betonverharding aanbracht,
- hij het terrein sinds de aankoop gebruikte voor het plaatsen van oude voertuigen en materialen,
- hij geen stedenbouwkundige vergunningen aanvroeg.

De tweede beklaagde werd niet verhoord.

5.4 Bij een controle op 25 maart 2011 stelde de politie van de zone vast dat er nog één (auto)wrak op het terrein aanwezig was en dat nog afvalresten en materialen, onder meer panelen en metalen dakpannen, zichtbaar waren. De omheining, de betonplaat en de twee constructies waren nog aanwezig.

De eerste beklaagde weigerde nog een verklaring af te leggen. De tweede beklaagde werd ook dan niet verhoord.

6.1 Nu uit de vaststellingen op 25 maart 2011 blijkt dat de wagens en caravan niet meer op het perceel aanwezig waren, is, rekening gehouden met de verklaring van de eerste beklaagde op 10 december 2010, de telastlegging C' 2 niet bewezen voor de beide beklaagden voor de periode van 11 december 2010 tot en met 25 oktober 2011.

6.2 Op grond van de voormelde vaststellingen van de stedenbouwkundig inspecteur, de verklaring van de eerste beklaagde, die zei dat ook zijn echtgenote het perceel gebruikte, de vaststellingen van de politie van de zone van 25 maart 2011, voor de telastleggingen C en C' de foto's in het strafdossier gevoegd bij de beide vaststellingen waaruit blijkt dat op het perceel telkens verschillende afvalmaterialen werden aangetroffen en de oude wagens, volgens de eerste beklaagde, als 'old timers' werden gebruikt en zij derhalve kennelijk niet voortdurend maar herhaaldelijk op het terrein werden geplaatst, en de behandeling van de zaak voor het hof, zijn de telastleggingen A, B.I, 1 en 2, B.II, 1, 2 en 3,

B'I, 1 en 2, B'II, 1, 2, 3, 4 en 5, C1 en C2, C'1 en C'2, deze laatste telastlegging voor de periode van 1 september 2009 tot en met 10 december 2010, bewezen te last van de beide beklaagden.

De omstandigheid dat de steenslag op het ogenblik van de aankoop al op de dreef zou aanwezig geweest zijn en dat er toen al een bouwwerk op het perceel zou hebben gestaan, ontsloeg de beklaagden niet van hun verplichting om na te gaan of deze, in een natuurgebied uitgevoerde, constructies vergund waren en deze in negatief geval te verwijderen. Een vermoeden van vergunning voor het weekendverblijf is niet aangetoond.

7.1 De bewezen misdrijven zijn voor de beide beklaagden de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet en maken aldus slechts één misdrijf uit waarvoor de beklaagden slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. deze die voorzien is voor het misdrijf waarop door de wet de zwaarste straf is gesteld.

7.2 De beklaagden hebben, wat de bewezen telastleggingen betreft, wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand tot stand gebracht, respectief in stand gehouden en voortgezet. Het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening en de bescherming van het milieu beogen hebben zij jarenlang, in de vervolgde en bewezen periodes, op grove wijze totaal ondergeschikt gemaakt aan hun persoonlijke belangen. Het perceel werd duidelijk grotendeels gebruikt om allerlei afval, materialen en gebruikte voertuigen op te slaan, wat in een natuurgebied manifest strijdig is met de natuurlijke waarden van het gebied.

Het gelasten van de opschorting van de uitspraak van veroordeling zou om die redenen niet passend zijn; bovendien zal de hierna opgelegde geldboete voor de beklaagden geen onevenredige sociale declassering tot gevolg hebben, noch zal dit hun sociale reclassering in het gedrang brengen.

7.3 De door de eerste rechter aan de beide beklaagden opgelegde geldboete is rekening gehouden met de aard en duur van de bewezen telastleggingen en de omvang van het gestapelde afval, materialen en voertuigen en de bouwwerken in natuurgebied ontoereikend om de beklaagden voldoende de ernst van hun handelen te doen beseffen en hen te doen weerhouden nog gelijkaardige feiten te plegen. In het voordeel van de beklaagden houdt het hof rekening met hun blanco strafverleden.

De hierna bepaalde geldboete en vervangende gevangenisstraf zijn in de gegeven omstandigheden voor beide beklaagden een meer passende bestraffing.

De beklaagden verkeren in de wettelijke voorwaarden om het uitstel van tenuitvoerlegging te genieten. De straf immers, opgelegd aan de beklaagden, gaat de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven en zij werden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of een gevangenisstraf van meer dan twaalf maanden. Het is daarenboven te verwachten dat deze veroordeling de beklaagden zal aanzetten zich aan dergelijke feiten niet

meer schuldig te maken. Aan de beide beklaagden wordt uitstel verleend in de mate zoals hierna bepaald.

De beklaagden pleegden de bewezen misdrijven deels voor en deels vanaf 1 maart 2004 en voor 1 januari 2012, zodat de geldboete telkens dient te worden verhoogd met 45 opdecimen.

8. Het hof veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de kosten in eerste aanleg en in beroep, waarbij het hof vaststelt dat deze een en ondeelbaar veroorzaakt werden door de bewezen onderdelen van de lastleggingen. De beslissing van de eerste rechter is op dit onderdeel onwettig.

9. De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionale Redders dient te worden bepaald op € 25, sinds 1 januari 2012 te vermeerderen met 50 opdecimes tot € 150, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De vergoeding voor administratieve kosten moet sinds 1 december 2012 en na indexatie worden bepaald op € 51,20 (art. 91, tweede lid, van het Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken vastgesteld bij K.B. van 28 december 1950, zoals laatst gewijzigd bij art. 1 van het K.B. van 13 november 2012, B.S., 29 november 2012). Ook deze vergoeding heeft een eigen aard en is geen straf.

10. Uit de bij het gerechtsdossier gevoegde onderzoeken van de toestand ter plaatse op 14 en 25 september 2012 en 10 oktober 2012 blijkt dat nog steeds afval op het terrein aanwezig was.

Het blijkt aldus niet dat het afval al werd verwijderd.

Overeenkomstig artikel 16.6.4 DABM dienen de beklaagden te worden veroordeeld tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen binnen de hierna bepaalde termijn.

De beklaagden hebben al voldoende tijd gekregen om het afval te verwijderen. De vrees bestaat dat de beklaagden niet vrijwillig de afvalstoffen zullen verwijderen, zodat door het openbaar ministerie terecht de verbeurte van een dwangsom wordt gevorderd bij niet naleving van deze veroordeling. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklaagden om die veroordeling toch na te leven. De lange tijd sedert dewelke de beklaagden reeds het afval konden verwijderen brengt mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385bis, laatste alinea Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelden pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

11.1 Bij brief ingeleid bij het parket op 24 februari 2011 vordert de stedenbouwkundig inspecteur het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, wat meer bepaald impliceert:

- 1° het verwijderen van alle constructies,
- 2° het verwijderen van de verhardingen,

3° het verwijderen van de omheining,
4° het verwijderen van de auto's en materialen,
inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën, het opvullen van de
bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de
afbraakmaterialen.

Bij beslissing van 28 januari 2011 heeft de Hoge Raad voor het
Handhavingsbeleid eensluidend advies verleend.

11.2 In mondeling pleidooi voert de raadsman van de beklaagden aan
dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is.

11.3 Met betrekking tot de herstellvordering is het zo dat artikel 6.1.41, §
1 VCRO bepaalt: "Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in
de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te
staken, en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een
geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het
misdrijf heeft verkregen (...)".

Deze bepaling moet worden gelezen in de context van artikel 159 van de
Grondwet, krachtens hetwelk de hoven en rechtbanken geen gevolg
mogen geven aan de bestuurshandelingen die niet met de wetten
overeenstemmen. Het hof dient de herstellvordering op haar externe en
interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet
dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Meer
bepaald dient het hof na te gaan of de beslissing van het bevoegde
bestuur om het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand te
vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is
genomen. Wanneer vastgesteld wordt dat de vordering van de overheid
steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een
opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is,
moet het hof deze vordering zonder gevolg laten. Het behoort het hof
evenwel niet de opportuniteit van de gevorderde maatregel te
beoordelen.

11.4 De herstellvordering is onder meer als volgt gemotiveerd:

*"Het herstel in de oorspronkelijke staat is de enige maatregel die leidt tot
het volledig wegnemen van de fysische gevolgen van het
schadeverwekkend bouwmisdrijf, en herstelt als zodanig steeds de
legaliteit. Deze herstellvorm komt bijgevolg per definitie tegemoet aan de
vereisten van de goede ruimtelijke ordening, terwijl dit voor de
alternatieve herstellvormen van aanpassingswerken en meerwaarde niet
noodzakelijk het geval zal zijn. (...) De inbreuken bestaan om de hierna
vermeide redenen geheel of gedeeltelijk uit handelingen in strijd met de
bestemmingsvoorschriften, zonder dat sprake is van een geldige
afwijking op deze voorschriften:*

*Het perceel is volgens gewestplan gelegen in natuurgebied. Het betreft
bijgevolg een ruimtelijk kwetsbaar gebied. De overtredingen hebben
geen uitstaans met het natuurlijke karakter van het perceel en zijn
bijgevolg zonevraagd. Ingevolge art. 6.1.41 dient hiervoor het herstel in
de oorspronkelijke staat gevorderd te worden.*

(...)

De overtredingen hebben absoluut geen uitstaans met het natuurlijke karakter van het gebied. Het perceel is grotendeels omheind met ondoorzichtige houten panelen. Een groot stuk van het perceel is verhard en wordt (sic) gebruikt voor het parkeren van motorvoertuigen en diverse materialen. Op het perceel is ook een carport geplaatst en een constructie die mogelijk gebruikt wordt als 2^e verblijf.

Het perceel is volledig gelegen in de grote eenheid natuur van het ardooleveld.

Het perceel is volgens de ecosysteemkwetsbaarheidskaart aangeduid als een prioritaire zone omwille (sic) van de natuurwaarden en het VENN-waardige karakter van het gebied.

Het perceel is volgens de biologische waarderingskaart aangeduid als biologisch zeer waardevol.

Het perceel is gelegen in het belangrijke landschap en de

Het betreft hier een complex (sic) van bossen die resten zijn van een vroeger boscomplex zichtbaar op Voormalig veldgebied. Is omgevormd van heide naar bos en van bos naar akker in de eerste helft van de 19^e eeuw. Ontwikkeling van het Veldt-gehucht en het kasteeldomein. De beleidswenselijkheid in dit gebied is het behoud van de structuur van het voormalige veldgebied. Vrijwaring van de bebouwing in de zone en in de nabije omgeving.

De overtredingen zijn ook in strijd met de bepalingen op de goede ruimtelijke ordening zoals omschreven in art. 1.1.4 en art. 4.3.1 van de Vlaamse Codex op de Ruimtelijke Ordening. Het gebied wordt hierbij niet beheerd ten behoeve van de huidige en toekomstige generaties. Er wordt door de overtredingen afbreuk gedaan aan de natuurlijke waarden van het gebied. De overtredingen hebben ook impact op de ruimtelijke draagkracht en heeft gevolgen voor het leefmilieu, functionele inpasbaarheid, schaal, ruimtegebruik, bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, bodemreliëf en het gebruiksgenot voor een natuurlijk perceel. (...)."

11.5 In acht genomen deze motieven aangehaald in de herstellvordering, namelijk de manifeste strijdigheid van de constructies en activiteiten met de stedenbouwkundige voorschriften aangaande de voor het gebied toegelaten bestemming en de ernst van de inbreuken, is het hof van oordeel dat de vordering niet steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

Er zijn geen aanwijzingen en het wordt niet aangevoerd dat van de bestemming op geldige wijze kan afgeweken worden; de motivering van de herstellvordering laat ook toe te besluiten dat het niet zo is dat de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen (art. 6.1.41, § 1, eerste lid, 1° VCRO).

Verder is het, alle omstandigheden in acht genomen, niet zo dat het voordeel van het herstel in de oorspronkelijke toestand voor de goede ruimtelijke ordening door het herstel kennelijk niet zou opwegen tegen de last die er voor de beklaagden uit voortvloeit.

Het door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur gevorderd herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand is nog steeds noodzakelijk

om aan de gevolgen van het misdrijf omschreven in de bewezen telastleggingen B, B', C en C' een einde te stellen.

Het bestuur heeft uit de correct beoordeelde feitelijke situatie de naar recht en redelijkheid verantwoorde conclusie getrokken. De vordering is niet kennelijk onredelijk.

11.6 De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur vordert in de herstellvordering de niet-nakoming van het bevel tot herstel in de oorspronkelijke toestand te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom.

Gelet op het talmen van de beklaagden in het verleden om tot het herstel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklaagden om hiertoe zelf over te gaan.

De lange tijd sedert dewelke de beklaagden reeds konden overgaan tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en de ruime termijn welke hen thans hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van art.1385bis, laatste alinea, Ger.W. nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelden pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

12. Nu er mogelijk burgerlijke belangen zijn die niet in staat van wijzen zijn, moeten de burgerlijke belangen in toepassing van artikel 4 V.T. Sv. ambtshalve worden aangehouden.

OP DEZE GRONDEN

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald, de artikelen aangehaald door de eerste rechter en:

- art. 211, 211bis en 212 Sv.,
- art. 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend met eenparige stemmen:

wijzig het bestreden vonnis als volgt,

verbetert en hernummert de telastleggingen B en C zoals vermeld in de randnummers 4.2.3 en 4.3.3,

ontslaat de beklaagden van rechtsvervolging voor de telastlegging C'2 voor de periode van 11 december 2010 tot en met 25 oktober 2011,

veroordeelt de eerste beklagde voor de telastleggingen A, B.I, 1 en 2, B.II, 1, 2 en 3, B'1., 1 en 2, B'II, 1, 2, 3, 4 en 5, C1 en C2, C'1 en C'2, deze laatste telastlegging voor wat betreft de periode van 1 september 2009 tot en met 10 december 2010, samen tot een geldboete van € 1.000, vermeerderd met 45 opdecimes tot € 5.500 of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

gelast voor de eerste beklagde voor een termijn van drie jaar gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest, doch slechts wat betreft € 500, met 45 opdecimes verhoogd € 2.750 bedragend, of een vervangende gevangenisstraf van een maand en 15 dagen,

veroordeelt de tweede beklagde voor de telastleggingen A, B.I, 1 en 2, B.II, 1, 2 en 3, B'1., 1 en 2, B'II, 1, 2, 3, 4 en 5, C1 en C2, C'1 en C'2, deze laatste telastlegging voor wat betreft de periode van 1 september 2009 tot en met 10 december 2010, samen tot een geldboete van € 1.000, vermeerderd met 45 opdecimes tot € 5.500 of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

gelast voor de tweede beklagde voor een termijn van drie jaar gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest, doch slechts wat betreft € 500, met 45 opdecimes verhoogd € 2.750 bedragend, of een vervangende gevangenisstraf van een maand en 15 dagen,

veroordeelt de beklagden hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, in eerste aanleg begroot op € 281,78 en in beroep begroot op € 138,37, deze kosten een en ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de bewezen telastleggingen,

veroordeelt de beklagden elk tot betaling van de bijzondere bijdrage voor het Slachtofferfonds van € 25, vermeerderd met 50 opdecimes tot € 150,

veroordeelt de beklagden elk tot betaling van een vergoeding van administratieve kosten van € 51,20,

veroordeelt en tot het inzamelen, vervoeren en legaal verwerken van de afvalstoffen, dewelke op de plaats, gelegen te ten kadaster gekend onder in strijd met het Materialendecreet werden achtergelaten en dit binnen een termijn van zes maanden,

zegt dat en elk gehouden zullen zijn tot betaling aan het openbaar ministerie van een dwangsom van € 125 per dag vertraging in de naleving van de verwijdering van de in strijd met het Materialendecreet aanwezige afvalstoffen en dit vanaf de dag volgend op het verstrijken van de termijn van zes maanden,

beveelt aan elke veroordeelde over te gaan tot het herstel van de plaats te: kadastraal gekend als

In de oorspronkelijke toestand door:

- 1° het verwijderen van alle constructies,
- 2° het verwijderen van de verhardingen,

3° het verwijderen van de omheining,

4° het verwijderen van de auto's en materialen,

inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de legale verwijdering van de afbraakmaterialen die hiermee verband houden, binnen een termijn van zes maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

beveelt dat voor het geval dat de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen is bepaald in artikel 6.1.46 VCRO,

zegt voor recht dat op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur door elke veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 500 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van zes maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

HOF VAN BEROEP GENT, tiende kamer, no. 281/13

Kosten eerste aanleg:	€ 281,78
Kosten beroep:	
Afschrift vonnis:	€ 33,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber.bekl.:	€ 35,00
Dagvaarding:	€ 51,79
	<hr/>
	€ 125,79
+ 10. % :	€ 12,58
	<hr/>
Totaal :	€ 138,37

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter als voorzitter, en de raadsheren en en in openbare terechtzitting van 13 september 2013 uitgesproken door voorzitter in aanwezigheid van substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier